

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lvitprandi Ticinensis Diaconi Opvscvlvm, De Vitis
Romanorvm Pontificvm**

Liutprandus <Cremonensis>

Mogvntiae, 1602

CXIII. Formosvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11115

excommunicandum esse decreuit; perfeuerantem verò anathematis vinculo innodandum.

IDEM inter cætera de decimis sacerdotibus dandis ita præcepit. *Quas, scilicet, decimas vnumquemque fidelem illi sacerdoti dare censuimus, in cuius parrochia eum procul dubio constat sub Episcopi proprii ditione, quia ad hoc recipiendum ab Episcopo suo est constitutus, manere; & ideò nullum alterius dioceseos sacerdotem aut Leuitam alteri iure * ea nouum debita * for. cano- huiusmodi audire impudenter, vel temerè querere, aut accipere * damnatio- num vel donationem. Cum verò, qui aliter dare vel accipere presumpserit, * for. tantum, Ecclesiastica communionem tamdiu iudicamus manere priuatum, donec secundum hoc nostræ apostolicæ auctoritatis capitulum studuerit agere.*

HVIUS temporibus LODEVVICVS Imperator ab Adalgiso Beneuentano Duce, constrictus timore vitæ iureiurando firmavit, nunquam se Beneuenti fines ultra intraturum, neq; ex periculo iniuriæ tunc sibi illatæ vindictam aliquando exacturum. Ab hoc autem iuramento postmodum prædictus Papa cum Romæ absoluit auctoritate DEI & S. Petri, affirmans nihil sibi obesse, quod ob mortis periculum euadendum coactus fecerat, nec sacramentum esse dicendum, quod contra salutem Reipub. quamuis cum multis execrationibus, fuerit prolatum.

CX.

MARINVS.

MARINVS, sedit annum vnum, menses quinq;.

A. DCCC-
LXXVII.

CXI.

HADRIANVS III.

HADRIANVS, sedit annum vnum, menses quatuor.

A. DCCC-
LXXXIV.

CXII.

STEPHANVS VI.

STEPHANVS, sedit annos sex. Hic * Herimanum Coloniensem Archiepiscopum, & Adalgarium Hamburgensem Archiepiscopum de Bremensi Ecclesia contententes Wormatiam ad Synodum venire iussit, vbi Fulconi Remensi Episcopo vice sua commissa causam eorum examinari mandauit.

A. DCCCLXXXV
* Hermānū
Vide A. kæt-
zium l. 2.
metrop. c. 19.
& 24. Alb.
Staden. in
Chron. ad
ann. 896.
Trieth. in Chr.
Hirsang.
A. DCCCXCI.

CXIII.

FORMOSVS.

FORMOSVS Portuensis Episcopus, sedit annos quinq; menses sex * Qui Formosus religiosissimus à Romanis vehementer af-

* Verbareli-
qua sunt Lu-

*prandi lib. 1.
rerū per Eu-
rop. gest. c. 8.*

** nominatum
Form.*

** reuerso
* mortem.
Onuph. in an-
not. ad Plati-
nam putat es-
se fabulam.*

1. Cor. 3.

fiēt abatur, cuius & hortatu rex Arnulphus Romam aduenerat. In cuius ingressu vlciscendo Papæ iniuriam multos Romanorum principes obuiam sibi properantes decollari præcepit. Causa autem simultatis inter Formosum Papam & Romanos hæc fuit. Formosi decessore defuncto Sergius quidam Romanæ Ecclesiæ diaconus fuit, quem Romanorum pars quædam Papam sibi elegerat. quædam verò pars non infima * natu Formosum Portuensis ciuitatis Episcopum pro vera religione, diuinarumque doctrinarum scientia Papam sibi fieri anhelabat. Nam dum in eo esset, vt Sergius Apostolorum Vicarius ordinari debuisset, ea quæ Formosi fauebat partibus pars, non mediocri cum tumultu & iniuria Sergium ab altari expulit, & Formosum Papam constituit. Descenditq; Sergius in Tusciam, quatenus Adelberti potentissimi Marchionis auxilio iuuaretur: quod & factum est. Nam Formoso defuncto, atque Arnulpho in propria * extincto, is qui post * necem Formosi Papa constitutus est, expellitur, Sergiusque Papa per Adelbertum constituitur. Quo constituto, vt impius, doctrinarumque diuinarum inscius, Formosum extra sepulchrum extrahi, atque in sede Pontificatus sacerdotalibus vestimentis indutum collocari præcepit, cui & ait. Cum Portuensis esses Episcopus, cur ambitionis spiritu Romanam vniuersalem sedem vsurpasti? His expletis, sacratis exutum vestimentis, digitisq; tribus abscissis in Tiberim iactari præcepit, cunctosq; quos ipse ordinauerat, gradu proprio depositos iterum ordinauit. Quod quam malè egerit, pater sanctissime, animaduertere poteris; quoniam & hi, qui à Iuda Domini nostri IESU Christi proditore ante prodicionem salutem seu benedictionem Apostolicam perceperunt, ea post prodicionem, propriiq; corporis suspensionem minimè sunt priuati, nisi quos improba forte defædarant flagitia. Benedictio siquidem, quæ ministris Christi impèditur, non per eum, qui videtur sacerdotem infunditur; neque enim, qui rigat est aliquid, neq; qui plantat, sed qui incrementum dat DEVS. Quantæ autem auctoritatis, quantæq; religionis Papa Formosus fuerit, hinc colligere possumus, quoniam dum à piscatoribus postmodum esset inuentus, atque ad B. Petri Apostolorum Principis Ecclesiam deportatus, sanctorum quædam imagines hunc in loculo positum venerabiliter salutauerunt. Hoc namq; à religiosissimis Romanæ vrbs viris persæpe audiui.

FINIS.

ALBO.